

8 '73

čtvrtek 9. srpna
ZPRAVODAJ
 národní přehlídky
 amatérského divadla
 na počest 25. výročí
 Vítězného února

V zasedací síni městského národního výboru jednají dnes od 9 hod. vedoucí odborů kultury ONV Východočeského kraje. Poradu řídí vedoucí odboru kultury Vč KNV s. Jan LEMBERK a inspektor pro kulturu s. František Rychtera. Vedoucí odborů se seznámí s průběhem letošního ročníku Jiráskova Hronova a zhlédnou divadelní představení.

Dechový orchestr ZK ROH Tesla Pardubice má téměř padesátiletou tradici dělnického hudebního kolektivu. Byl ustaven v roce 1925 jako soubor Federace DTJ v Pardubičkách a vystupoval pravidelně po řadu let při všech akcích stranických i při akcích dalších pokrokových organizací za předmnichovské republiky. Po roce 1945 se stal orchestrem n. p. Tesla v Pardubicích, při jehož závodním klubu pracuje dodnes. Po celou dobu trvání řídí orchestr Viktor Matěna a působí v něm ještě stále několik z jeho zakládajících členů. Soubor je oblíben v Pardubicích i okolí, v minulých letech se zúčastnil dvakrát monstre koncertu dechových orchestrů Východočeského kraje ve Rtyni v Podkrkonoší. V loňském roce vystupoval v programu Národních dožínků v Hradci Králové. Koncert dechového orchestru ZK ROH Tesla v Pardubicích jsme slyšeli včera v Jiráskových sadech.

Čtvrtek probíhá ve zvláštní volně. Na jeden den utichne živý ruch a téměř všichni se budou rekreovat. Ale jsou tu i jiné možnosti. Náchodský okres jich poskytuje celou řadu a nabízí, jak strávit volný čas a přitom i něco poznat. Proto upozorňujeme na možnost výletů na Broumovsko, kde je překrásná příroda nebo na Hvězdu, kde zase budete vzorně obslouženi. Ti odvážnější se rádi pojedou podívat do Nového Města nad Metují, kde je kromě krásně vybaveného zámku možné vidět i jedinečné historické náměstí. Náchodský zámek je po dobu oprav veřejnosti uzavřen, ale i tam jsou jiné možnosti jak se dobře pobavit, odpocínout si.

Do dnešního volného dne tedy přejeme všem účastníkům 43. Jiráskova Hronova pěkné počasí bez mráčku a šťastnou ruku při výběru výletu nebo turistické cesty do okolí Hronova.

JIRÁSKOVÝ HRONOV

Historická zvonice nám připomene známou scénu vylíčenou Aloisem Jiráskem v kronice U nás. Ilustrátor Jiráskova díla Adolf Kašpar ji zachytil v mnoha podobách a proměnách. Souhrn jeho ilustrací měli možnost letos vidět návštěvníci muzea v Šumperku. Věříme, že podobné výstavy se dočkáme i v Hronově. Snímek Pavla Rejtara.

O TŘECH POVÍDKÁCH IVANA OLBRACHTA

Četl se tenkrát v Čechách hodně Maxim Gorkij

V roce 1913 Ivan Olbracht poprvé vydal soubor tří povídek O zlých samotářích. Už zde se projevil jako autorský typ spojující schopnost psychologického vidění, pronikání do hloubky příčinných souvislostí lidských vztahů, s pečlivostí formálního i jazykového přístupu ve volbě a zpracování syžetu. Jeho rozsáhlý jazykový fond rozeného vypravěče i schopnost rozvinout příběh epicky se spojovaly v jedno s volbou motivů, odpovídajících typu ztracených existencí na pokraji společnosti, umělecké analýzy příčin společenského sestupu jeho hrdinů i silného sociálního vidění dané skutečnosti, které se v jeho díle postupně vyvíjelo při zachování umělecky zdůvodněného nároku na nosnost a čistotu jazyka, jednotu formy a obsahu.

Tři povídky souboru, který se dočkal několikerého vydání, spojuje jeden moment, důležitý i v pozdější Olbrachtově tvorbě, totiž schopnost postihnout v zúženém časovém úseku život ztraceného člověka, jednjícího nikoliv na základě rozumové úvahy, ale pod vlivem dojmů plynoucích ze společenských důsledků. Dokázal pronikavě nahlédnout do prostředí, tolik odlišného od běžně tradovaných představ o životě,

a najít v něm, na pokraji společnosti, tak silný náboj touhy po svobodě a sociální společnosti, že se Olbrachtovy povídky zcela přirozeně řadí do souvislosti s bosáckým obdobím v tvorbě M. Gorkého. Tuto souvislost naznačuje i J. Hora v předmluvě vydání Bratra Žaka, románové novely, v roce 1938: „Četl se tenkrát v Čechách hodně Maxim Gorkij, jehož bosácké povídky odhalovaly Evropě novou tvář Ruska. Už ne aristokracii, nýbrž společenské vydědence, mezi nimiž autor bosáckých povídek prožil kus života. Četl se také hodně Knut Hamsun, zasazující neklidné tulácké duše do divokého rámce neklidné severské přírody a barbarské pudovosti. Také Olbrachta s jeho prvními povídkami by bylo možno zařazovat do blízkosti těchto velkých cizích spisovatelů, jejichž pravým tónem byla jasná píseň svobody, zpívaná ze dna bída, kde touha po volnosti hoří nejvyšším plamenem.“ Na jiném místě J. Hora poznamenává: „Olbracht je z těch málo našich spisovatelů, kteří se nespokojili zevním poznáním látkového světa, ale propalují se přímo do něho, noří se v něj a učí se mluvit jeho jazykem.

(kr)

VOLBA AUTORA

Soubor ZK Mír Jaroměř sáhl po dramatizaci Karla Pokorného Olbrachtovy povídky Bratr Žak. V celkovém výsledku představení sdělil Pokorného záměr vidět tuto předlohu v dynamice společenské skutečnosti, v procesu toho, jak se člověk stane zlým samotářem vůči společnosti, která slova „Je jaro“ už nemůže nikdy vyslovit. Každá dramatizace přináší základní problém — je viděna určitým principem režijně — autorského ztvár-

nění, které bez přítomnosti režiséra — dramatizátora, nelze beze zbytku převzít. Přijetí jaroměřské inscenace tkví především ve výpovědi Olbrachtova díla, výpovědi, zesílené poznáním spisovatelovy tvorby jako celku. Vede-li Pokorný svou dramatizaci z obsahového hlediska touto cestou, zákonitě dospívá k hlubšímu poznání skutečnosti a také k emocionálnějšímu prožití životního příběhu Fricka. Ten je zde hlavní postavou,

ačkoli hra se jmenuje Bratr Žak. Dramatický a dynamizující proud je zde v tom, jak se tento Fricek stává samotářem. Proto z hlediska dějových fakt začíná dramatizátor koncem příběhu.

Jindra Wágenknecht do-

tější a obrazně zajímavější podobě. Pokorný zesiluje důraz na dobovou realitu, v které se případ Fricek odehrává. Tento záměr soubor naplnil nejen vnějškově, ale tím, že herci znají smysl toho co mluví, usilují o to, aby

prostředků, zejména v oblasti slovního jednání.

Představení nemá domyšlený rytmus, který často narušuje technika, na kterou jsou v amatérských podmínkách těžko dosažitelné nároky. I tak je třeba ocenit zápas lidí z této sféry umělecko-technické práce při splnění požadavků na ně kladených.

Vracíme s k tomu základnímu, dramatizace vždycky vnučuje určitou poetiku, jistou konvenci vnímání dramatického díla. Jaroměřský soubor položil důraz na smysl postavení Fricka v životě a ve společnosti, na důsledky, které z toho vyplývají. A proto přes všechny výhrady k některým složkám dramatického díla, k jednotlivým hereckým výkonům, lze říci, že Olbracht jako umělec ve svém světonázoru zde promluvil. Je třeba upozornit, že jak ve výběru, a pochopitelně i na Jiráskově Hronově, je to jediný pokus o uvedení pokrokového českého autora 20. století.

Petr Průša

RECENZE

kázal v základní rovině tuto myšlenku sdělit. Výhrady k představení jdou ze dvou bodů: dramatizátor zvolil jistý prostorový princip, který umožňuje stavbu jeho dramatizace. Jaroměřská výprava přiznává tento scénografický princip, ale ve vývoji představení neměla možnost ho dovést k urči-

Zpravodaj ze Slávie

Jak se vlastně letos ochotníci na JH baví? Odpověď na tuto otázku jsme se rozhodli hledat přímo v terénu. Slávie — patří k dlouholetým nejznámějším zábavním podnikům Hronova. Také během JH je centrem zájmu ochotníků a divadelníků. Letos poprvé vlastně výhradně pro ně. Je úterý večer, 9 hodin.

Sál Slávie je zatím poloprázdný — divadlo ještě neskončilo. Přicházejí první návštěvníci. Hudba závodního klubu MAJ Combo zatím hraje k poslechu, parket je volný. Kdo se odváží první? Svitavští nebo Pražští? Nebo někdo úplně jiný? Nakonec vyhrává Karel V. z Moravské Třebové a Vladimír ze Svitav (partnerky se nám bohužel nepodařilo zjistit). Dávají příklad ostatním, parket se zaplňuje. Ve dvě hodiny v noci již vládne přátelský a čilý taneční ruch a ta správná nálada. Jako vždy když se setká velká ochotnická rodina. - mu -

prokázali význam ideového akcentu ve hře. Dominantní postavou je Fricek, Indula Wágenknecht, výkon zpracovaný, s vnitřním bohatstvím sváru myšlenek a citů. Najdeme zde řadu herecky pozoruhodných scén, technicky obtížných pro amatérského herce (opilá scéna starého komedianta a další). Nesporné klady nás nesmí odvést od některých primárních nedostatků v herecké práci, zejména v epizodních rolích. Představitel Bratra Žaka splnil svou významovou funkci v představení; k celistvosti jeho postavy chybí suverenita technického zvládnutí hereckých

HRONOV JE PRO NÁS SVÁTKEM

(Novináři se zahraničními hosty)

Konferenci zahájil s. R. Kryl, vedoucí odboru kultury ONV Náchod a potom se rozproudila živá diskuse. Zahájila ji zástupkyně deníku Práce, která se chtěla seznámit alespoň částečně s blížícím se festivalem divadelních her ve Vratislavi. Na to se rozhovořili polští přátelé a informovali velmi podrobně o této akci. Protože jde o závažnou událost, chtěli bychom s ní naše čtenáře seznámit trochu podrobněji. Festival se koná každé dva roky a letos bude v pořadí už čtvrtý. Heslem toho letošního je „Mladé divadlo a jeho vztah k místu a času, ve kterém působí.“

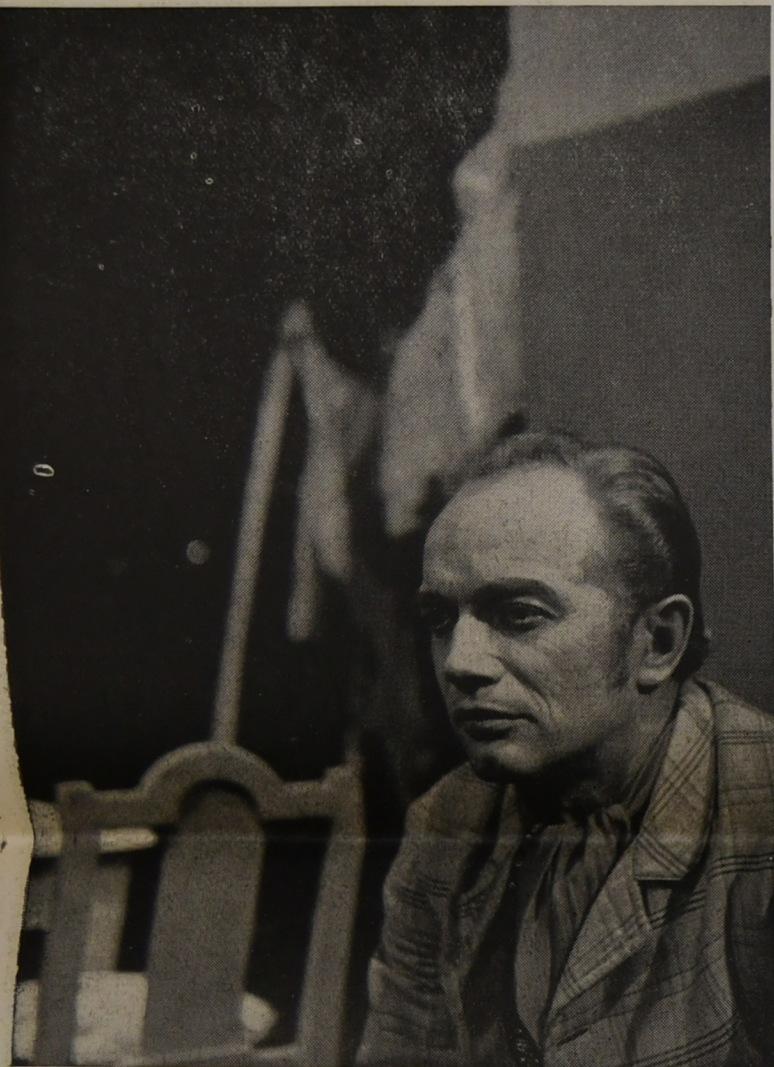
Přestože trvá pouze týden, v době od 21. do 28. října, zúčastní se ho 16 zahraničních a 3 polské studentské nebo poloprofesionální soubory, např. z Bulharska, ČSSR, Maďarska, SSSR, USA, Kanady, Japonska... Po skončení festivalu ve Vratislavi se zahraniční divadelní soubory rozjedou po celém Polsku a budou hrát i v jiných městech. Hovořilo se také o festivalu ochotnického divadla v Budapešti a značný ohlas vzbudila připomínka jugoslávského zástupce, že se málo píše v našem tisku o Jiráskově Hronově. Na to odpověděl s. Vavříčka, že o loňském Hronově bylo napsáno 300 článků a letošní propagace je zase velice dobrá. Ve všech novinách se objevují průběžné články a po skončení 43. JH vyjdou závěrečná shrnující hodnocení.

Byla rovněž položena otázka všem delegacím, zda se v amatérském divadle děje něco nového, pozitivního, co by pomohlo amatérskému divadlu. Zdá se, že nejdál v tomto směru jsou v Maďarsku, kde už po dva roky probíhá soutěž amatérských divadelních souborů a ty nejlepší potom se svými inscenacemi vystupují v rozhlase nebo v televizi a maďarská veřejnost má tak možnost s těmito soubory se seznámit nejen na různých přehlídkách a soutěžích. O něco podobného se pokoušejí i v NDR, stejný pokus uskutečnili také divadelní ochotníci v Belgii, ale zde narazili na odpor. V televizi vystoupili pouze jednou a další vystoupení vyspělých amatérských souborů bylo zamítnuto s tím, že by vystupovali na úkor profesionálů. Belgický delegát byl velmi potěšen tím, že měl možnost na JH poznat na druhé straně soubor, který si vybral hru z jejich prostředí, a tou bylo představení Loď jménem Naděje. Přál si, aby takových výměn mezi soubory bylo co nejvíce.

S. Maximová z ministerstva kultury SSSR se nejen velmi pochvalně vyjádřila o Jiráskově Hronově, který ji zaujal i tím, že máme v amatérském divadle tolik mladých lidí vedle zkušených herců a všichni společně rozvíjejí tradice amatérského divadla a snaží se o rozvoj harmonického člověka, který se vedle vlastní práce věnuje ještě takovému koníčku, jako je divadlo. Hronov je přehlídkou estetičnosti, krásna a harmoničnosti člověka. Hovořila rovněž o tom, že nemusíme mít strach z toho, že by vedle sebe nemohly existovat soubory profesionální a amatérské, tyto dva proudy budou vždy nedílnou součástí kulturní výchovy.

Diskutovalo se hodně a bylo vidět, že delegáti mají společné problémy, ale chtějí je řešit všichni společně, protože by všichni měli být takovou velkou divadelní rodinou, jak závěrem řekli zástupci Polska. Myslíme si, že je to přání dobré a uskutečnitelné.

— LK —

Zahraniční delegáti hodnotili

Ve středu dopoledne se sešli zahraniční delegáti 43. JH se členy poroty, aby společně hovořili a hodnotili představení, která už viděli a aby se dověděli některé zajímavosti o našem amatérském divadle. Setkání se zúčastnili s. Jaroslav Šindelář z ÚKVČ Praha a předseda poroty a s. Radek Kolesa, umělecký ředitel Divadla Vítězného února v Hradci Králové.

Úvodní slovo přednesl s. Šindelář, který seznámil naše hosty s tím, jak jsou u nás amatérská divadla řízena, hovořil rovněž o

různých přehlídkách, které probíhají na území CSR. Řekl, že Jiráskův Hronov není jedinou akcí, každý rok proběhne v České socialistické republice přes 100 festivalů, z nichž samozřejmě všechny nemají celonárodní charakter. Stručně také připomněl účastníkům divadelní hry, které už viděli a požádal je, aby se o nich rozhovořili.

Beseda, která se potom rozproudila, byla velmi živá. Zástupci NDR chtěli např. vědět, jak vypadá repertoár ochotnických divadel u nás, jakým způsobem se tyto soubory hodnotí a zda máme dostatek her ze současnosti. Zdá se, že problém současné divadelní tvorby není jen u nás, ale týká se více států. Hovořilo se rovněž o různorodosti představení, o práci režiséra a celého divadelního kolektivu. Potom se však začaly hodnotit už zhlédnuté hry. Nejvíce diskutovanou hrou byla „Loď jménem Naděje“, snad proto, že jde o představení neznámé, pozornost vzbudila i Hrubínova „Křišťálová noc“ a představení „Než rozkvetne akát“. Ukázalo se rovněž, že hodnotit představení a soubory je práce velice těžká a náročná.

O společných problémech se diskutuje stále, střední beseda nestačila a zahraniční účastníci budou mít možnost znovu se k otázkám, které je zajímají, vrátit v Praze, kde se opět většina zahraničních delegací setká.

Závěrem se všichni velice pochvalně vyjádřili o organizaci Jiráskova Hronova a děkovali pořadatelům, že jim umožnili této velké kulturní akce se zúčastnit.

JAKO ZA STARÝCH ČASŮ

POKRAČOVÁNÍ POVÍDKY M. KUBROVÉ

Během zkoušek jsme dospěli k zajímavému objevu: Herci zcela klidně tasí a bodají imaginárními meči a dýkami, ale pít imaginární víno zásadně odmítají. Tento jev není v odborné literatuře popsán, ačkoliv popsání zasluhuje. Jak už bylo řečeno, premiéra se konala v lese. Z časových a finančních důvodů se nám nepodařilo vybudovat otáčivé hlediště, a tak se diváci museli vlastními silami otáčet a dívat se tam, kde se právě hrálo. Také kostýmy se nám nepodařilo zajistit, a proto jsme je pořídili podle hesla: Co dům dal. A je pravdou, že jen málokterý pocházel nebo dokonce připomínal 14. století.

Tak jsme hráli, a vůbec nám nevadilo, že největší potlesk sklídila replika: „Ó, děsné divadlo!“ (muk)

POKUSÍTE SE?

Redakce Zemědělských novin vy-psala k 25. výročí založení JZD lite-rární soutěž dotovanou cenami. Kro-mě beletristických prací je v ní pa-matováno i na divadelní aktovku ze současného života našeho venkova.

PODMÍNKY SOUTĚŽE

Soutěže se mohou zúčastnit vši-chní občané ČSSR, starší 18 let.

Soutěž je anonymní. Jednotlivé práce, psané strojem se předkládají ve třech exemplářích spolu se zale-penou obálkou, označenou názvem práce (v obálce jsou osobní údaje autora — jméno, věk, atp.).

Maximální rozsah práce činí u jednoaktovky 30 stran rukopisu.

O přijetí prací a cenách rozhoduje soutěžní porota, která udělí tři ceny.

U jednoaktovky činí:

1. cena 10 000 Kčs,
2. cena 6 000 Kčs,
3. cena 3 000 Kčs.

Vítězné práce a práce, které do-poručí porota budou navrženy Dilia k rozmnožení a předány dramatur-gii Čs. televize.

Porota, složená ze zástupců re-dakce ZN, zástupce Svazu českých spisovatelů a zástupce Svazu drama-tických umělců si vyhrazuje právo některou z cen neudělit nebo cenu rozdělit. Práce, které nebudou oce-něny, budou po vyhodnocení sou-těže vráceny autorům.

Udělení ceny je zároveň honorá-rem za zveřejnění práce. Jinak si pořadatelé nečiní žádné nároky na autorská práva autorů.

Uzávěrka soutěže je 31. 1. 1974.

Vyhlášení výsledků soutěže bude provedeno na setkání autorů oceně-ných prací koncem února 1974. Zá-roveň budou publikovány výsledky v ZN.

Soutěžní práce, zaslané na adresu Zemědělských novin, Praha 1, Vác-lavské náměstí 47, PSČ 113 78, musí být na obálce výrazně označeny heslem LITERÁRNÍ SOUTĚŽ ZN.

„Velmi se zajímám o le-tošní Hronov i odborné dis-kuse, setkal jsem se se sou-borem, který uvedl Loď jménem Naděje. Herman Heyermans je mým oblíbe-ným autorem. Inscenoval jsem několik jeho her, mezi nimi i tuto. Program příklá-dám. Vidíte z něj, že jsem pro obsazení vybral herce z různých souborů, abych za-choval a vystihl nejlépe ty-py hry.“ Představení spoje-ných souborů má, jak se do-vídáme uplatnění i v jiných zemích. Pan A. De Frenne zná dobře naši kulturu, uvedl Bukovčanovu hru Než kohout zazpívá, kterou viděl

A. DE FRENNE, BELGIE

v Hronově, inscenoval Čapkovu Matku. Naše amatérské divadlo zná dost podrobně, zúčast-nil se např. mezikrajové přehlídky v Jablonci nad Nisou, byl se souborem v Gottwaldově. Gottwaldovský soubor ZK ROH Svit zavítá do Belgie, aby se zúčastnil oslav osvobození kon-centračního tábora Dachau, v němž byl pan A. De Frenne za své politické přesvědčení vě-zněn.

Pan A. De Frenne svými myšlenkami pomá-há propagovat dílo H. Heyermanse, získali jsme od něj cenné informace o hře, které mo-hou a měly by být cenným pramenem poznání pro chystané vydání v Dili. Zajímavý postřeh

ZK Škoda Plzeň — N. V. Gogol: Mrtvé duše

o vůdčím motivu a podtitulu hry — hra o moři je cenný pro režijní výklad. Vrátime-li se k programu, který pan De Frenne přivezl, nalezně-me zde výčet řady Heyer-

NAŠ PROFIL*

mansových her, mnohem bo-hatší, než uvádí náš akade-mický slovník.

V soustavné práci pana A. De Frenna vznikají trvalé hodnoty poznání dvou kul-tur.

es.

NONSTOP

Dva otazníky se nám vče-ra vloudily do druhé části letopočtu blížícího určujícího vystoupení Ladislava Lhoty na Jiráskově Hronově ve ví-tězné inscenaci Trojanů, kterou režíroval porotce Ji-ří Beneš. Rádi doplňujeme — třetí čtvrtina letopočtu zní: 5?.

Ještě jednou upozorňuje-me všechny zájemce o kom-pletní ročník Zpravodaje 43. Jiráskova Hronova, že si mohou kompletně i v jed-notlivých výtiscích objednat všechna čísla v distribuční kanceláři umístěné v dru-hém poschodí učňovské ško-ly. Pracovníci distribuční kanceláře je na požádání odešlou na uvedenou adresu.

Hledáme majitele dvou předmětů, zapomenutých (snad) v kavárně Jiráskova divadla. Ne snad proto, že by byly nepoužitelné, ale pro-to, že se majitel možná rozpo-mene pozdě. Jde o 1 ks me-lounu, zelený a žlutě žiha-ný, a jednu pánskou košili. Pokud byly oba předměty zapomenuty úmyslně, upo-zorňujeme, že meloun bude do tří dnů zkonsumován. Přihlaste se včas.

Láďa Lhota o Jiráskových Hronovech

Po Únorovém vítězství v r. 1948 nastává proměna v náplni a pojetí ochotnického diva-dla i JH. Změnil se pořadatel — nebyla to jen ÚMDOČ, ale podílely se další složky — ROH. Svaz mládeže, DDOČ. Každoroční se-tkání ochotníků se začínalo využívat k vý-chově souborů a k tomu, že jim byla uka-zována nová cesta, nové možnosti a nové formy.

Na 19. JH se objevily vedle tradičně po-jatých divadelních představeních i mládež-nické estrádní soubory, loutkáři, armáda, soubor ze Slovenska. Mladí vtrhlo do Hro-nova a oživilo jej svou přítomností. Uváděly se pokrokové věci např. Gorkého Matka souborem z Třebechovic, Gogolova Ženitba Povážské Bystrice.

Bylo třeba vychovávat nejen soubory, ale také diváky. Někteří návštěvníci i hronovští se nemohli smířit s netradičním pojetím di-vadla, s nedůvěrou přijímali nové formy, někdy i odmítali do divadla chodit. Po ně-kolika letech se tato situace stabilizovala a návštěvnost stoupla, diváci si zvykli. Uve-dení Jiráskových her byl sice návratem k tradici, ale v podvědomí lidí zůstal zážitek o nových možnostech a naučili se je přijí-mat.

K akcím nejšťastnějším od počátku Ji-ráskových Hronovů patřily kursy, školení,

kluby, tribuny. Zvali se lektori a přednáše-jící z řad profesionálů a diskuse měly často bouřlivý průběh a ohlas. Tato školení byla velmi nadšeně přijímána, neboť se zde mno-hému naučili. Na závěr některých školení se konaly zkoušky — z režie, hereckého vý-konu, jevištní řeči, scénografie a líčení. Mě-ly část písemnou a ústní. I když čtrnáct dnů, po které tehdy Hronov trval, není dlouhá doba, školení splnilo svůj účel, ukázalo, jak je třeba postupovat při práci se souborem a bylo užitečnou pomocí.

Ze školeních na JH si Láďa Lhota odnesl cenné zkušenosti, které pak předával ostat-ním. A uvedl je také do praxe. V roce 1961 pohostinně režíroval vesnický soubor v No-vé Vsi u Paky. Nastudoval s nimi Jiráskovu Vojnarku a na 31. JH si ji zahráli. A měla i dobrý ohlas, líbila se atmosféra i výběr he-reckých typů. Láďa Lhota také působil jako lektor v ÚDLT.

Prostředí Hronova dotvářejí i mimodiva-delní akce. Co se mu nejvíce líbilo a co po-kládá za nejhezčí, je turistika po kraji A. Jiráskova a B. Němcové. Dříve se téměř každý den chodilo na výlety, a při návštěvě míst, známých z literární tvorby obou spisovate-lů, se četly ukázky z jejich děl. Škoda, že dnes těchto společných akcí není více.

(pokračování)

Závidím, co se naučím

Dovolte, abych se představil — jsem dlouholetý divadelník a člen ochotnického souboru. Přijel jsem na JH a dozvěděl jsem se o existenci tzv. Klubu mladých. Několik kilometrů od Hronova je dislokován kolektiv mladých lidí, kteří se učí hrát divadlo. Jak?? — To mne nesmírně zajímalo, neboť se právě chystáme udělat „náborovou akci“ pro omlazení našeho souboru. I rozhodl jsem se posbírat nějaké zkušenosti. Věk mi však nedovolil vmísit se nenápadně mezi členy klubu. Nějaký čas jsem obletoval jednu z organizátorek. Ta mi však na svém kole vždy ujela. Proto jsem zvolil metodu přímého útoku. Prostě jsem tam šel a předstíral, že jsem novinář. Vyzpovídal jsem lektory a zúčastnil jsem se několika lekcí. Když jsem odcházel, trochu jsem se styděl za svou lest, a chci ji napravit alespoň tímto článkem.

Dopoledne je vlastní výuka, odpoledne návštěva představení a večer diskuse k němu. Témata, která se vyučují, rozdělili si lektoři mezi sebou, podle svého odborného zaměření. Lektorka Soňa Pavlová má na starosti průpravu herecké techniky. Musel jsem obdivovat její temperament, výbušnost, nadšení a radost z pohybu, ale především to, že dovede tím vším doslova nakazit své posluchače. Dokáže, aby se maximálně uvolnili a „odvázali“ a v zápětí je přiměje k téměř jogínskému soustředění. Učí je pohybovat se „tak abyste cítili, že právě teď jste nejhezčí“. Lehkými údery na bubínek udává rytmus jejich chůze, gest, řeči, dechu... Než jsem vstoupil do další učebny tohoto malého AMU, zastavil jsem se a naslouchal. Slyšel jsem hlasy, které říkají prostinkou říkanku (Hlí bílí, koně v zelí). Nejdříve ji ledabyle vyprávějí, potom šeptají, jako by měly strach, potom ji křičí, jakoby někoho varovaly. Bojím se je vyrušit, ale pak přece neodolám a vstoupím. Vidím soustředěné tváře mladých lidí a drobnou postavu lektora Václava Kotvy, který tu vede kurs hlasové výchovy. Nastávající herci se zde dozvídají, jak pracovat s hlasem na jevišti, co je to kultura řeči atd.

Prožil jsem v Klubu Mladých krásný den a trochu závidím jeho členům že, těchto dnů prožijí devět. — čka

Tato divadelní dataganka obsahuje všechny možné informace o všech možných divadelních jevech. Nejvhodnější

(Pomalé pokračování Počtu nepravděpodobnosti)

způsob uspořádání těchto dat je tzv. strom (stromová struktura), která je uložena na velkokapacitním mediu — magnetickém disku. Z této databanky vytrídí a vybere první subsystém TEATRANu (tzv. rešeršní chod) jen ty informace, které se týkají daného tématu. Další subsystém tzv. kompasátor eliminuje zbytečné, opakující se a tedy redundantní údaje. Navazující chod (tzv. analyzátor) zjišťuje vzájemné souvislosti, vazby a vztahy mezi daty. Odděluje jednotlivé složky a stanovuje jejich určující faktory. Je-li úkolem rekonstrukce představení, provádí algoritmizaci inscenace a vypracuje její blokové schéma. Závěrečný program syntetizuje výsledky analyzátoru a vypracuje závěry, které pak vytiskne v požadované formě.

VČERA

Přátelům a známým oznamujeme, že nevlastníme žádné výtisky Zpravodaje a programové brožury Jiráskova Hronova. V redakci je vše rozebráno a prosíme, abyste se ve stejné hojné počtu obraceli na příslušná zařízení Přípravného výboru.

Komise přípravného výboru 43. JH prohlédla včera 36 výkladních skříní ve městě

VČERA

a hodnotila výzdobu u příležitosti festivalu amatérských divadelních souborů. Vybrala a navrhla k odměně tyto organizace:

na 1. místo Potraviný — za celkovou vhodnou výzdobu všech svých prodejen,

na 2. místo textilní výrobní družstvo Druška — za kompozici vhodně spojenou barevností a použitím látek,

na 3. místo městskou lidovou knihovnu — za celkové pojetí děl A. Jirásky a propagaci divadelní tvorby ochotnických souborů.

DNES

Jedním z neaktivnějších souborů ZK MAJ v Hronově je bezesporu Staropadolská dechovka, která existuje již přes osmnáct let. Po dobu trvání se v hudebním kolektivu vystřídala řada členů. Staří odcházeli a mladí nastupovali na jejich místo. V poslední době však těch mladých stále ubývalo. A tak se úroveň Staropadolské dechovky stává prestižní otázkou těch dříve narozených, kteří však pro svůj orchestr a jeho dobrou úroveň dávají v plné míře všechny volný čas.

Pro některé lidi je hudba víc než koníčkem, je životní nutností. A mezi ně patří i vedoucí Staropadolské dechovky, Ferdinand Lédr. Už v mládí zvládl hru na několik hudebních nástrojů a působí v dechových souborech v Červeném Kostelci a ve Rtyni v Podkrkonoší. Od té doby už uplynulo přes čtyřicet let. Jeho přáním a všech

členů souboru je, aby mezi ně přišli mladí hudebníci, kteří by dále pokračovali v dobré tradici a úspěšné práci Staropadolské dechovky v Hronově. Koncert Staropadolské dechovky ZK MAJ v Hronově jsme připravili na čtvrtek 8. srpna na 17.30 hodin do Jiráskových sadů.

Ve večerním čtvrtečním programu, který začíná ve 20 hodin, uvidí diváci filmový pořad sestavený z produkce Krajského kulturního střediska v Hradci Králové. Kolekce je sestavena z dokumentárních filmů: Léta budování, Bohatství socialistického kraje a Romance z bavlny a hedvábí. Jsou to filmy regionální, jejichž tematika je daná politickými, kulturními a společenskými událostmi východních Čech.

Jan Poláček: Hradec Král. Snímek z výstavy Kraj, kde žijí přátelé, kterou připravilo Krajské kulturní středisko v Hradci Králové pro družební kraje SSSR, PLR a NDR.

Volný den

16.30

Odpolední představení

N. V. Gogol:

Mrtvé duše

17.30

Koncert Staropadolské dechovky v Jiráskových sadech

19.30

Přivítání divadelního

souboru z Bechyně

20.00

Večer amatérských filmů

v Jiráskových sadech

20.00

Večerní představení

N. V. Gogol:

Mrtvé duše

21.00

Setkání ochotníků ve Slávii

22.00

Beseda patronů se souborem

Volný den, pravda, má sloužit odpočinku. Ale přece jen je tu víc možností jak odpočívat. A moudrý člověk se rozhoduje dále. Na Jiráskově Hronově se sešli zájemci o divadlo. Je tedy možné předpokládat, že jejich zájem o práci se projeví i jinak než návštěvou divadelních představení. Právě s touto možností počítají v náchodském Antikvariátu, který je zařízením n. p. Kniha, a připravili i pro návštěvníky Jiráskova Hronova bohatý výběr literatury všeho druhu, zejména literatury o umění, divadle, pestrý výběr divadelních her. Kdo pojede do Náchoda a navštíví antikvariát na náměstí, neodejde zklamán, protože zásobován je skutečně dobře a jeho pracovníci jsou připraveni poskytnout všechny obvyklé služby, včetně zaslání vybraných knih na dobírku.